

incorruptible virgen que vienes á expiar el crimen de la virgen antigua...: es imposible que nosotros perezcamos si Túquieres y deseas nuestra salvación, porque Dios ha hecho que te sean posibles todas las cosas. » ¡Sálvanos, Señora, ten piedad de nosotros! No permitas que los que han visto una vez la aurora de la gracia vuelvan á las tinieblas del pecado y de la muerte. Libranos de la noche eterna; y desde este día sé ya para nosotros la *aurora del día sempiterno, aurora diei sempiterni.*¹

AMÉN.

---

(1) Rupert. Abb.

NOTAS

A

Revelatur enim ira Dei de cœlo super omnem impietatem,
et injustitiam hominum eorum, qui veritatem Dei injustitia
detinent:

Quia quod notum est Dei, manifestum est in illis manifes-
tavit. Deus enim illis manifestavit.

Invisibilia enim ipsius à creatura mundi, per ea quæ facta
sunt, intellecta conspiciuntur: sempiterna quoque ejus virtus,
et divinitas: ita ut sint inexcusabiles.

Quia cum cognovissent Deum, non sicut Deum glorificave-
runt, aut gratias egerunt: sed evanuerunt in cogitationibus
suis et obscuratum est insipiens cor eorum.

Dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt.

Et mutaverunt gloriam incorruptibilis Dei in similitudinem
imaginis corruptibilis hominis, et volucrum, et quadrupedum,
et serpentium.

Propter quod tradidit illos Deus in desideria cordis eorum,
in immunditiam; ut contumeliis affiant corpora sua in se-
metipsis:

Qui commutaverunt veritatem Dei in me datum: et coluerunt, et servirunt creaturæ potius quam Creatori. qui est benedictus in sæcula. Amen.

Propterea tradidit illos Deus in passione ignominiæ. Nam feminæ eorum immutaverunt naturalem usum in eum, usum qui est contra naturam.

Similiter autem et masculi, relicto naturali usu feminæ, exarserunt in desideriis suis in invicem masculi in masculos turpitudinem operantes, et mercedem, quam oportuit, erroris sui in semetipsis recipientes.

Et sicut non probaverunt Deum habere in notitia: tradidit illos Deus in reprobum sensum, ut faciant ea, quæ non conveniunt.

Repletos omni iniquitate malitia, fornicatione, avaritia, nequitia; plenos invidia, homicidio, contentione, dolo, malignitate susurrones.

Detractores, Deo odibiles, contumeliosos superbos, elatos, inventores malorum, parentibus non obedientes.

Insipientes, incompositos, sine affectione, absque fôdere, sine misericordia.

Qui cum justitiam Dei cognovissent, non intellexerunt, quoniam qui talia agunt, digni sunt morte; et non solum qui ea faciun. sed etiam qui consentiunt facientibus.

(Apost. ad Rom. Cap. I.)

B

Hæc est, quæ hodie nascitur, hæc hodie appariut mundo, *sicut aurora consurgens*, fulgida, rubicunda, purpurea, læta, non obtenebrata, non obnubilata, non maculata *sicut alii filii Adam; sed pulchra ut luna, electa ut sol.* O Virgo, in hoc natali mundum illuminasti, cœlos lætificasti, infernum exterristi, lapsos sublevasti, infirmos et tristes in salutem et lætitiam erexit. Dicite, obsecro, ô astrologi sapientes, qui cœlestia contemplamini; dicite nobis, o prophetæ, quænam puella ista erit, quæ talis et tam clara prodiit in orbem? et annuntiate nobis ejus navitatem. O Prophetæ regalis, dicio quid tibi videtur de hac Filia tua, quænam puella ista erit? *Erit, inquit, firmamentum in terra, superextollebitur super Libanum fructus ejus, et florebunt, scilicet, ejus meritis ditabitur Ecclesia, sicut fœnum terræ.* Die quoque tu, Isaias, quid sentis de hac Virgine? qualis erit ista Virgo? *Super omnem, inquit, gloriam protectio, et tabernaculum erit in absconzionem à turbine et ampluvia, id est, justorum erit custodia, et peccatorum suffugium.* Ita esto, ô Virgo in omnibus tempestatibus, et pluviis, et adversitatibus; si pestis, si bellum, si famæ, si tribulatio, omnes ad te currimus. Tu nostra protectio, tu nostrum refugium, tu nostrum

unicum remedium, subsidium, et asylum. Sicut pulli, volitantibus desper milvis. ad gallinæ alas accurrunt, ita nos sub velamento alarum tuarum abscondimur. Nescimus aliud refugium, nisi te; tu sola es unica spes nostra, in qua confidimus: tu sola patrona nostra, ad quam omnes aspicimus. Respice ergo nunc, o piissima, certantis Ecclesiae filiæ tuæ tribulacionem: attende familiam hanc, pro qua Christus Filius tuus mortus est, in afflictione positam, inimicis vallatam, a gentibus conculcatam, in angusto collocatam; attende pusillum gregem qui olim totum replebat orbem terrarum, nunc peccatis nostris interclusum, et in angustias redactum infinibus terræ. Inclina oculos pietatis tuæ, et vide quam male eam tractat, quam male eam lacerat *aper iste de sylva*, draco iste furiosus, neque est qui ei valeat resistere, aut, audeat vel oculos tollere contra eum. Heu, quis dicere posterit stragem maximam, quam a multis annis fecit hic nefandus turearum tyrannus in Ecclesia Dei! ecce non contentus rapuisse et usurpasse Asiam, Ciliciam Syriam, Palæstinam, Ægyptum, sed a centum annis universam Græciam, Macedoniam, Thraciam, et modo Rhodum, Budam, Belgradum et magnam Hungariæ partem; sed et nunc totam vult devorare Siciliam et Italiam. Absorbuit fluvium, et non miratum, et habet fiduciam quod *Jordanis*, Sedes Petri, Ecclesia Romana, caput orbis, influat in os ejus. Sed non faciet Deus, nec tale dedecus permittet in populo suo; avertet Deus tantam ignominiam ab Ecclesia sua. Nolite timere; habemus a Christo Domino syngrapham super hoc: non faciet, nec permittet, non erit istud. Sic Dominus pollicitus est Petro, cum ait. *Simon, Simon, satanas expetivit vos, ut cribraret sicut tritum; ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua.* Et quid

potuit orare Filius, quod non impetraret a Patre? quid potuit orare tantus Orator, quod non obtineret? *Sciebam*, inquit Joannes, *quia semper me audis*. Neque pro sola persona Petri oravit; nam ille utique aliquo modo defecit in Christi passione, sed pro Sede Petri. Hæc enim ab initio nascentis Ecclesiae nunquam defecit a fide; sed, sicut Dominus dixit, conversa confirmavit fratres suos. Aliorum Apostolorum sedes deficientes, aliæ sœpius in hæresim prolapsæ, aut a barbaris captæ, defecerunt; hæc fixa et immovilis semper stetit, juxta Domini vaticinium, et stabit, sicut Petro promisit.

In natalibus principium solet quæri ab astrologis, qui dicant de principe nato, quid futurus sit? ita dici Propheta: Sunt augures. Quis dicet nobis qualis sit futura ista. Puella, quam vagentem angeli adorant trenunt dæmones, benedicent omnes generationes filiorum hominum? utique vates illi, illi astrologi, qui in futuris predicendis solum illud unicum sidus aspiciunt, divinum, scilicet, lumen. Quænam Puella ista erit? Isaias prius: *Erit tabernaculum diei ab æstu in absconzionem a turbine, et a pluvia;* et iterum ait: *Sicut terebinthus extendi ramos meos; et semen sanctum erit in ea*, ut dicit Angelus: *Quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est;* item: *Germinans germinabit, et exultabit lætabunda, et laudans; gloria Libani data est ei. decor Carmeli et Saron.*

O absconditum prognosticum et sacramentum! quid est dicere: *Data est ei gloria Libani?* quænam est ista gloria Libani? ecce de cedris Libani ligna facta sunt, de quibus templum Salomonis factum est. Hæc gloria tua, o Virgo. Quod templum, nisi de quo ipse ait: *Solvite templum hoc?* de te sumpta est caro illa, de tuis purissimis sanguinibus arte et opere Spiritus

Sancti formata est. Alius astrologus divisus de ee sic ait: *Suscitabo tabernaculum David, quod decidit.*

Dic tu, o devote Bornarde, qui omnia ista devotissime collegisti, dic, quæso, quænam ista erit? vere, inquit, *in plenitudine Sanctorum detentio Virginis Mariæ*, cui non defuit fides patriarcharum, spes prophetarum, zelus apostolorum, constantia martyrum, sobrietas confessorum, castitas virginum, fœcunditas conjugatorum, sed nec ipsa puritas angelorum.

Dicite vos, sancti astrologi, dicite, obsecro: quænam futuræ sit, quæ nascitur? dic tu, regalis Tuba, dic testimonium de Virgine: quænam ista erit? *Erit* inquit, *firmamentum in summis montium: superextolleetur super Libanum fructus ejus, et florebunt de civitate sicut scenum terræ.* Dic etiam tu, populi Israel Rex et auriga, dic testimonium de Virgine, quænam ista erit? *Cum obduxero nubibus cœlum erit, arcus meus in nubibus cœli... ut sit signum fœderis inter me, et inter terram.*

Nova lux oriri visa est: in nocte astra discurrunt, mane lucifer, deinde aurora, deinde sol. Nox tempus legis, astra Prophetæ; non potuerunt tenebras populi sua claritate depellere, sed temperare. Venit Joannes, lucifer, aurora Virgo, de qua Sol; ideo omnia illustravit et inflammavit Christus Deus noster, qui est benedictus in secula. Amen.

O quanta lætitia, quale gaudium in cœlestibus agitur! virga enim illa de radice Jesse, in Sanctis patribus tam longe prius seminatæ, hodie pululat, exoriturque, de qua Flos nasciturus, quo medicandus est orbis; Flos, cuius odore reviviscunt mortui, cuius sapore curantur ægroti, cuius decore lætantur angeli; Flos candidus et rubicundus, *in quem desiderant angelii prospicere.*

«Lætare, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exulta, qui sicut omnium parentes, ita omnium fuistis peremptores, et, quod infelius est, prius peremptores, quam progenitores. Ambo igitur conso' amini super filia, et tali filia. Quid dicebas, o Adam? *Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedì.* Eccce redditur tibi hodie femina, prudens pro fatua, humilis pro superba, quæ pro ligno mortis gustum tibi porrigit vitæ, et pro venenoso cibo illo amaritudinis dulcedinem pariat fructus æterni.

(S. Thom. a Villan. de Nativ. B. Virg. Mariæ).

APÉNDICE DE HONOR

Consagrado el año, en que esta obra se termina, á la Concepción Inmaculada, por ser el 50.º aniversario de la Definición Dogmática de Pio IX, el Exmo. y Rvmo. Sr. Obispo de Madrid-Alcalá, Dr. D. Victoriano Guisasola Menéndez, se ha dignado honrar nuestra publicación, autorizando la inserción de su hermoso panegírico del Año Jubilar, que así puede llamarse la brillante Pastoral que pone fin á este libro.